

Prekenhåndboka (i Dagen):
2. søn. i advent (9. des. 2007)

Vær rede - Herren kommer!

Jan Bygstad.

Tekstgjennomgåelse, 3. des. 2007.

TEKST: Luk 12:35 - 40

Med to ukers mellomrom har vi Domssøndag og 2. søn. i advent, som begge taler om Jesu gjenkomst. Forskjellen mellom disse er at Domssøndagen taler om selve dommen, og om å være rede til å gjøre regnskap, mens 2. søn. i advent taler om tegnene forut for Jesu komme, og om nødvendigheten av å våke - både fordi dette skal være en meget vanskelig tid og fordi Jesu gjenkomst skjer brått og uventet.

Det nye testamente taler meget om Jesus gjenkomst og om dommen, og om de tegn som går forut for historiens avslutning. Dette hører m.a.o. til troens grunnsannheter som det er viktig at forkynnelsen gir samme vekt som NT selv gir dem. Samtidig er det av avgjørende betydning å være klar over hvorfor Herren taler om dette: Ikke for å tilfredsstille kjødelig nysgjerrighet eller imøtekomme sensasjonslysten, men for å hjelpe oss til så være rede så vi kan bli frelst. Sammenhengen søndagens tekst står i, gir sterke advarsler fra Jesu munn mot å la seg binde av denne verdens ting, så som rikdom (v. 13-21) eller bekymringer (v. 22-34). Blikket skal ikke være rettet mot det som er her nede, men mot han som kommer: Skatten er i himmelen (v. 33).

35 La hoftene være ombundet og lampene brennende!

Denne formaningen er hentet fra fortellingen om påskelammet og utgangen av Egypt (2Mos 12,1-13). Lampene hadde en tent når en var våken og det var mørkt. Beltet hadde den betydning i antikkens klesdrakt, at det holdt klesdrakten sammen og på plass. Ingen kunne gå, løpe, kjempe eller arbeide uten med beltet på. Jesus minner oss med dette om at vi skal være rede til oppbrudd på kort varsel.

36 Og vær dere som folk som venter på sin herre når han vender hjem fra bryllupet, for at de kan åpne for ham straks han kommer og banker på.

Tjenestefolket vet at Herren vil komme i nattens løp. Derfor venter de og holder seg klar, de må fremfor alt ikke legge seg til å sove. Søvn er i Bibelen bilde på det som kan skje med et menneske når det faller ut av troen uten å være klar over det selv, at en m.a.o. bedrar seg selv. Og akkurat som en ikke kan legge seg til å sove dersom en ikke føler seg trygg, slik er det også i det åndelige liv. Falsk trygghet ytrer seg på to måter: Enten i form

av egenrettferdighet, eller i likegyldighet i forhold til syndens alvor ("det er ikke så farlig"). Skriften gir oss et alvorlig forbilde på dette i Dom 16,20.

37 Salige er de tjenere som Herren finner våkne når han kommer! Sannelig sier jeg dere: Han skal binde opp om seg og la dem gå til bords og selv komme og tjene dem.

Løftet til de Herren finner våkne, er større enn vi forstår. Ordet 'salig' beskriver i Bibelen en tilstand, ikke en følelse. I sin fylde er saligheten en gjenopprettelse av den fullkomne harmoni i tilværelsen som rådet i Paradis før syndefallet. Salighetens innhold beskrives her ved at Herren selv vil tjene sine tjenere. Jesus sier om sin sendelse: "Menneskesønnen ikke er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenge i manges sted" (Matt 20,28), og dette anskueliggjøres for oss under fotvaskingen (Joh 13,1-10). Frelsens under - at han som er Guds Sønn av evighet bøyer seg ned for å gi seg selv for syndere, får altså sin fortsettelse i evigheten. Også der vil Sønnen hengi seg selv i tjeneste for sine! Dette henger sammen med kjærlighetens vesen, som i Skriften nettopp består i å gi og å ofre seg selv, og dermed er den absolutte motsetningen til egoismen som søker sitt eget.

38 Og om han kommer i den annen eller tredje vakt og finner det slik - salige er de!

I lignelsen om de to brudepikene (Matt 25,1-13) hører vi at da "brudgommen ga seg tid" falt de alle i søvn. Å vente kan ofte være vanskelig, å vente lenge er meget vanskelig. Særlig er den siste nattevakten tung. Jesus har forberedt sin kirke på at hans komme kan drøye, og at nettopp av den grunn vil det være mange som faller i søvn (2Pet 3,3f). Dette så meget mer som verdens vuggeviser kommer til å lyde sterkere enn noen gang frem mot historiens avslutning. Derfor er det å holde seg våken også i den siste nattevakten noe Jesus gir et særlig løfte om salighet for.

39 Men dette skal dere vite: Dersom husbonden visste i hvilken time tyven kom, da ville han ikke la ham bryte inn i sitt hus.

At Herrens dag kommer som en tyv om natten, hører vi en rekke steder i NT (1Tess 5,2; 2Pet 3,10; Åp 16,15). Poenget med dette er at det er umulig å forutsi eller beregne når Herren kommer (Matt 24,36). Mange forsøk har vært gjort på dette opp gjennom kirkens historie, og de har alle slått feil. Dersom vi visste når Herren kommer eller når vi skal dø, da ville vi bli slappe i troen og tenke at det er ikke så farlig når det er så lenge til.

40 Vær da også dere rede! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke tenker.

Her sammenfatter Jesus så det som alt kommer an på når vi taler om hans komme. Og så er det avgjørende å holde seg til Herren, for dermed står en også under løftet: "De som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette" (Jes 40, 31).

Jan Bygstad
